

Ο Μητροπολίτης Βεροίας στην Μεταμορφώση του Σωτήρος Λιανοβεργίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes IMBNK

Την Παρασκευή 6 Αυγούστου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Μεθεόρτιο Εσπερινό και στην Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Λιανοβεργίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα».

Στό ὅρος Θαβώρ, στό ὅρος ὅπου ὁ Χριστός θέλησε νά ἀποκαλύψει στούς προκρίτους τῶν μαθητῶν του τή λαμπρότητα καί τήν αἴγλη τῆς θείας του φύσεως καί νά τούς κα-ταυγάσει μέ τό φῶς τῆς Θεό-τη-τός του, ὥστε νά κατανοήσουν ποιός εἶναι ὁ διδάσκαλός τους, μᾶς μετέφερε ἡ ἑορτή τῆς θείας Μετα-μορφώσεως τήν ὁποία ἑορτάσαμε σήμερα καί σεῖς ἰδιαιτέρως ἐδῶ εἰς τόν ναό.

Καί μπορεῖ ὁ ἀπόστολος Πέτρος νά εἶχε ὁμολογήσει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶχε ρω-τή-σει τούς μαθητές του «ὕμεῖς τίνα μέ λέγετε εἶναι;», ὅταν τούς εἶχε δηλαδή ρωτήσῃ ποιός πιστεύουν ὅτι εἶναι, ἀλλά εἶναι βέβαιο ὅτι καί ὁ ἴδιος δέν μπορούσε νά συνειδητοποιήσῃ ἀπόλυτα τό νόημα τῶν λόγων του καί τή θεία φύση τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό, λοιπόν, πού δέν μπορούσαν νά συλλάβουν μέ τόν πεπερασμένο ἀνθρώπινο νοῦ τους οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, ἀντιλαμβάνονται κα-λύ-τερα σήμε-ρα, καθώς

τούς καταυ-γάζει τό φῶς τῆς θείας Μεταμορ-φώσεως. Ἀλλά καί πάλι δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν τά πάντα. Γι' αὐτό καί θά χρειασθεῖ ἡ ἐπιφοί-τηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὥστε νά διαλευκανθοῦν ὅλα μέσα τους καί νά τά κατα-νοήσουν καί νά τά κηρύξουν σέ ὅλο τόν κόσμο.

Καί ἐάν οἱ μαθητές καί ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πού τόν εἶδαν, πού τόν ἄκουσαν, πού ἔζησαν κοντά του, δυσκολευόταν νά κατανοήσουν τή Θεότητά του καί ἀδυνατοῦσαν πολ-λές φορές νά ἀντιληφθοῦν τό νόημα τῶν λόγων του, αὐτό ἰσχύει πολύ περισσότερο γιά ἐμᾶς, πού δέν διαθέτουμε τήν πίστη τῶν ἀπο-στόλων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τά πάντα γιά νά ἀκολουθήσουν τόν Χριστό, πού δέν ἔχουμε ζήσει κοντά του. Ἰσχύει περισσότερο γιά μᾶς πού ὁ νοῦς μας εἶναι προσκολ-λημένος στίς ἐπίγειες μέριμνες καί στά προβλήματα τῆς καθημερι-νό-τητος. Ἰσχύει περισσότερο γιά μᾶς πού οἱ ἁμαρτίες, τά πάθη καί τά ἐλαττώματά μας, οἱ λογισμοί καί οἱ κοσμικές ἐπιθυμίες μας συσκοτί-ζουν τόν νοῦ μας καί ἀμαυρώνουν τήν ψυχή μας καί μᾶς ἐμποδίζουν νά δοῦμε καθαρά καί τόν ἑαυτό μας ἀλλά πολύ περισσότερο νά δοῦμε τόν Θεό.

Γι' αὐτό ὁ ἱερός ὕμνογράφος τοῦ Μικροῦ Παρακλη-τι-κοῦ Κανόνος τῆς Παναγίας μας τήν παρακαλεῖ: «Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυ-νον Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοί-ας διώκουσα».

Μαζί του καί ἐμεῖς ἀπευθύναμε πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπό-ψε τήν ἴδια παράκληση καί διατυ-πώ-σαμε πρὸς τήν ἀγάπη της τό ἴδιο αἶτημα. Τήν παρακαλέσαμε νά λα-μπρύνει καί μᾶς μέ τίς ἀκτίνες τοῦ θείου φωτός της καί νά ἐκδιώξει ἀπό τήν ψυχή καί τόν νοῦ μας τό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά ἀπευθύνουμε αὐτή τήν ἱκεσία πρὸς τήν Κυρία Θεοτόκο μόνο μέ τά χεῖλη μας, δέν ἀρκεῖ νά τήν ἀπευθύνουμε ἔστω καί μέ μία ἐπιφανειακή συγκίνηση. Χρειάζεται νά κατανοοῦμε τί τῆς ζητοῦμε, τί τήν παρακαλοῦμε νά μᾶς δώσει, ἀλλά καί ποιὰ εἶναι ἡ δική μας κατάσταση γιά τήν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη τό φῶς τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου. Χρειάζεται ἀκό-μη νά συνειδητοποιήσουμε, γιατί ἀπευθυνόμεθα πρὸς τήν Παναγία καί ποιό εἶναι τό φῶς τό ὁποῖο μπορεῖ νά μᾶς χαρίσει.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς Μη-τέ-ρα τοῦ Κυρίου μας ἔχει τό φῶς τοῦ Υἱοῦ της, εἶναι Μητέρα τοῦ Φω-τός, ὅπως ὁμολογοῦμε ὅταν λέ-με: «Τήν Θεοτόκον καί Μητέραν τοῦ φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες με-γα-λύνομεν». Ἔχει τό φῶς τῆς θείας χάριτος, διότι ἡ ψυχή της πλη-ρώθηκε ἀπό αὐτό, ὅταν ἐσκή-νωσε μέσα της ὁ Θεός καί καθάρισε τήν καθαρά καρδιά της ἀπολύτως καί τελείως, ὥστε νά εἶναι πανα-μώ--μητος καί πανακήρατος. Καί ἀπευ-θυνόμεθα πρὸς τήν Παναγία μας καί ζητοῦμε ἀπό αὐτήν νά μᾶς δώσει τό φῶς πού ἔχουμε ἀνάγκη, γιατί ἡ Ὑπε-ρα-γία

Θεοτόκος, ὡς στορ-γική μη-τέρα πάντων τῶν πι-στῶν ἀλλά καί ὡς ἄνθρωπος, εἶναι πιό οἰκεία σέ μᾶς, καί ὅλα τά αἰ-τή-ματα πού τῆς ἀπευθύνουμε τά ἐκ-πληρώνει μέ πολλή ἀγάπη καί προθυμία ἡ Πα-ναγία μας, ἐφόσον εἶναι πρός τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μας.

Καί ἔχουμε ἀνάγκη αὐτό τό φῶς, γιατί ὅπως ἡ φυσική ζωή εἶναι ἀδύ-νατη χωρίς φῶς, ἔτσι καί ἡ πνευματική ζωή εἶναι ἀδύνατη. Γιατί χωρίς τό θεῖο αὐτό φῶς, τό ὁποῖο ζητοῦμε ἀπό τήν Παναγία μας, δέν μπορούμε νά προχωρή-σου-με στήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιατί δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέν μπορούμε νά διακρίνουμε τίς παγίδες τοῦ πο-νηροῦ, δέν μπορούμε νά ἀντιλη-φθοῦ-με τίς πτώσεις μας, γιά νά διορ-θωθοῦμε.

Γι' αὐτό ἄς παρακαλοῦμε καί ἄς ἱκετεύουμε ὅχι μόνο τήν περίοδο αὐτή τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἀλλά πάντοτε τήν Παναγία μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, νά μᾶς χα-ρίζει τό φῶς της καί νά ἐκδιώκει μέ αὐτό τό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας καί τῆς ἁμαρτίας καί νά μᾶς ὁδηγεῖ πρός τόν Υἱό της, τόν σωτήρα καί λυτρωτή μας. Ἰδιαιτέρως τήν περίοδο αὐτή τοῦ Δεκαπενταυγούστου, πού ὅλοι ἀπευθυνόμεθα πρός τήν Παναγία μας, γιατί ἐπιθυμοῦμε μέσω τῆς Παρακλήσεως, καί τῆς Μικρῆς καί τῆς Μεγάλης νά πλησιάσουμε πρός τήν Παναγία μας καί νά καταθέσουμε τά αἰτήματά μας, νομίζω, πῶς ὅλοι μας πρέπει ἰδιαιτέρως νά τήν παρακαλέσουμε καί γιά τόν κορωνοϊό, γιά τό πρόβλημα αὐτό τῆς υἱείας, ἀλλά καί γιά τίς πυρκαϊές πού κατακαίουν τήν πατρίδα μας, καί ὅχι μόνο τήν πατρίδα μας ἀλλά καί ὅλο τόν κόσμο, ἂν δοῦμε γύρω μας πόσες χῶρες κατακαίονται, καί εἶναι ἕνας ἀκόμη πειρασμός αὐτός. Γι' αὐτό ἄς παρακαλέσουμε Ἐκείνη πού εἶναι σκέπη τοῦ κόσμου, νά σκέπει, νά διαφυλάττει καί νά σώσει τόν κόσμο καί ἀπό τούς δύο αὐτούς πειρασμούς.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK